

[Birgitte Oxdam.]

bedseksamen, for at bestride en stilling, der benævnes politiinspektør. Det er noget, hvorom der pågår forhandlinger med den implicerede tjenestemandso rganisation.

Vi ser med glæde på forslaget om, at sagsførere nu kan have 2 advokatfuldmægtige, idet det for det første hjælper de arbejdsløse jurister til at de kan få fuldendt den uddannelse, de gerne vil have, eventuelt som advokat. For det andet mener vi også, at tallet 2 er passende, idet der derved ikke åbnes for nogen udnyttelse af advokatfuldmægtigene som sådan som arbejdsgruppe.

Vedrørende den forenkledede behandling af sagerne under forbrugerklagenævnet kan jeg kun sige, vi ser med sympati på, at man i de sager, der henhører under forbrugerklagenævnet, i videst muligt omfang får en forenkling, og at disse også bæres igennem det almindelige retssystem ved fri proces, men de nærmere enkeltheder kan vi selvfølgelig drøfte i udvalget.

Til spørgsmålet om den almindelige politibetjents adgang til at kunne præsentere borgeren for bødeforelæg, kan vi kun sige, at der er tale om et meget stort antal sager, der kan komme ind under denne helt forenkledede gruppering, op til 200.000 sager. I det omfang, man overhovedet med sikkerhed for, at man kan få den rette behandling af sagerne, kan lette politiadministrationen for dette meget komplicerede arbejde med udsendelse og indkrævning af bødebøbeløb, ser vi meget gerne dette indført. Vi kan fra venstres side støtte det forslag, der her er fremsat, om en forenkling af bødeopkrævningen, således at politiet kan få frigjort sin arbejdskraft til andre relevante politiopgaver.

Tange (FP):

Ja, det er jo et lovforslag, der indeholder lidt af hvert, mange forskellige ting og mange forskellige områder, men vi kan stort set tiltræde de fleste, og jeg skal komme med en lille kort gennemgang.

Nr. 1 om, at højesterets præsident kan tilkalde én eller flere landsdommere til at deltage i sagernes behandling ved højesteret, synes vi må være udmærket, sådan at sagerne kan blive foretaget i højesteret og de ikke skal ligge stille, på grund af at nogle af højesterets dommere er syge eller bortrejst.

Vedrørende nr. 2 synes vi også, det er

udmærket, at man ikke nu stiller visse krav til uddannelsen. Det kan jo vise sig, at den, der har den lille juridiske embedseksamen, kan være udmærket ude i det praktiske liv.

Men nr. 4 og nr. 5 kan vi ikke gå ind for. Vi mener ikke, det er rigtigt, at der skal tilkomme sættedommere vederlag. En dommer får sin løn, og hvis han skal have løn, et vederlag, som sættedommer, så bliver der på den måde tale om dobbeltløn. Endvidere mener vi, det er uheldigt, at en embedsmand skal indstille til justitsministeren, hvad en anden embedsmand skal have for sit arbejde.

Med hensyn til nr. 5 mener vi altså også i princippet, at det er forkert, at en dommer har noget som helst at gøre med fast, indtægtsgivende beskæftigelse ved siden af sit embede. Vi må gå ud fra, at et dommerembede vil udfylde en dommers fulde tid. Jeg mener, at af hensyn til rettens frihed og upartiskhed osv. er det nødvendigt, at en dommer kun er dommer.

Nr. 7 kan vi tiltræde. Det er bestemmelsen om, at man også kan blive advokat med 2. karakter af 2. grad. Det er for så vidt den samme bestemmelse som om dommere. Nr. 8 kan vi også tiltræde, den med advokaters mødeberettigelse for landsret og sø- og handelsretten. Også nr. 9 og 10 kan vi tiltræde, samt nr. 11. Vi synes også, det er udmærket, at en advokat fremtidig kan beskæftige indtil 2 autoriserede fuldmægtige, bl. a. på grund af den store arbejdsløshed inden for de yngre jurister. I det hele taget er vi inden for fremskridtspartiet inde på, at det er et skridt i den rigtige retning; det er for så vidt ikke noget, statsmagten bør blande sig i, hvor mange autoriserede fuldmægtige en advokat har.

Med hensyn til nr. 12 og 13, der vedrører det her ulykkelige forbrugerklagenævn, man har fået oprettet, tror jeg, at det høje ting vil komme til at fortryde det bitterligt. Det bliver et omsvøbsdepartement ud over alle grænser. Det, det drejer sig om i denne sag, er, om der skal bevilges fri proces uden videre, når en person har fået medhold ved klagenævnet. Jeg mener, vi skal være lidt betænkelige ved det, fordi det mange gange kan dreje sig om bagatelsager, som der ikke burde gives fri proces til, idet folk nok skulle have råd til selv at betale en sådan sag, når det er en lille sag. Det må være de